

MrD, NOS Jazzgeschiedenis 327. De eerste 18 minuten muziek zijn voor de echte Charlie Parker freaks want het gaat om ongeveer de slechtste opname-kwaliteit die denkbaar is. Maar het zijn heel bijzondere opnamen waarbij Parker in de eerste drie zelfs voor zijn doen uitzonderlijk goed speelt. Eerst een stuk uit een concert dat Jerry Jerome ergens in 1949 in Brooklyn, New York City deed, en waarbij Parker te horen was met Teddy Wilson-piano, Eddie Safranski-bas en op drums Don Lamond van de Woody Herman band. ~~XX~~ De oorspronkelijke ^{opname} liep iets te langzaam en is helaas ongecorrigeerd op de plaat gekomen en dus gaat 't nu wat te snel: de toonsoort is in de buurt van Des in plaats van C. "Cool Blues".

plaat 1 Charlie Parker Quartet: Cool Blues (Charlie Parker)
A/2 - 3:53 - Queen Disc 002

"Cool Blues" - altsaxofonist Charlie Parker op een concert in 1949. Met zijn eigen kwintet speelde hij op 18 februari 1950 in een bokstadion in Harlem, de St.Nicholas Arena, en hoewel er op de muziek gedanst moest kunnen worden kwam Parker met zijn gebruikelijke repertoire. De toen 22 jaar oude trombonist Jimmy Knepper had een draagbare tape-recorder, iets heel bijzonders toen, en nam naar het geluid te oordelen met een kristalmicrofoon op. Bij de verschillende sets stond hij op verschillende plekken en omdat hij zuinig met tape moest zijn liet hij zijn machine in de meeste gevallen alleen lopen bij de solos van Parker. Ik zei 't aan het begin al: de geluidskwaliteit is abominabel, maar ik wil u toch graag twee, ^{opname} want langere stukken laten horen. In het kwintet: Red Rodney-trompet, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Dat Charlie Parker, 29 ½ jaar oud, zich nog steeds ontwikkelde is bijvoorbeeld te horen in de laatste 8 maten van zijn 1e solochorus, waar een verhoging in zit die toen volslagen nieuw was in jazz, dan wel Bebop. "Scrapple from the Apple".

plaat 2 Charlie Parker Quintet: Scrapple from the Apple (Charlie Parker)
A/voorlaatste - 4:26 - Vogue LAE-F 595

"Scrapple from the Apple", eigen thema van Parker. Nu Jerome Kern's "Smoke gets in your eyes" dat over gaat in de afsluiter van de set, "52nd Street Theme".

zelfde Charlie Parker Quintet: "Smoke gets in your eyes (J.Kern)
B/laatste - 4:35 - idem

"Smoke gets in your eyes" en "52nd Street Theme" - het kwintet van altsaxofonist Charlie Parker op 18 februari 1950 bij een dance in de St. Nicholas Arena, Harlem, New York City, met Red Rodney-trompet, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Amateur-opnamen gemaakt door Jimmy Knepper. Deze trombonist speelde mee in de band die componist/arrangeur Gene Roland wilde formeren, en die eind maart/begin april repeteerde in de Nola Studios op de hoek van de 51ste Straat en Broadway in New York. Die band is er nooit gekomen, want juist in 1950 lag de big band-scene volslagen plat, terwijl Roland's orkest bestond uit 8 trompetten, 5 trombones, 2 alt-4 tenor- en 2 baritonsaxofoons, plus piano, gitaar, bas, drums, dat is 25 man zonder de leider, ~~Gene Roland~~. Bij de trompetten deden Red Rodney en Al Porcino mee, bij de trombones Eddie Bert en zoals u hoorde Jimmy Knepper, op altsaxofoon Joe Maini en Charlie Parker, Don Lanphere, Al Cohn en Zoot Sims bij de tenoren, mogelijk was Tiny Kahn de drummer. Bij de voorlaatste repetitie liet iemand een tijdje een band meelopen, en omdat Parker in "Stardust" solistisch te horen was laat ik u daarvan de drie gevonden takes horen. De tenorsaxofonist in de 3e en laatste is Zoot Sims. "Stardust".

plaat 3

Gene Roland Orchestra: Stardust 1+2+3 (Hoagy Carmichael
A/laatste 3 - 1:00/0:57/3:28 - Spotlight SPJ 141

Hoagy Carmichael's "Stardust", gearrangeerd door Gene Roland voor zijn orkest dat nooit van de grond kwam. Opname van 3 april 1950.

Tot slot nu drie Charlie Parker-opnamen voor de plaat in de studio gemaakt: voor het Norman Granz-label Norgran in New York City, maart en/of april 1950. Parker met een kwartet waarin Hank Jones-piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Eerste stuk: van Raye en DePaul "Star eyes".

plaat 4

Charlie Parker Quartet: Star eyes (Raye, DePaul)
A/1 - 3:13 - Verve 711049

Dat was take 4 van "Star eyes". En dit is de 2e van Jimmy McHugh's "I'm in the mood for love".

zelfde

Charlie Parker Quartet: I'm in the mood for love (Jimmy McHugh)
A/2 - 2:50 - idem

"I'm in the mood for love". De wortels van Parker's muziek lagen voor een groot deel diep in de blues, als geen ander in die tijd kon hij variaties bedenken, maar ~~voort~~^{VOORT} het laatste stuk van deze session had het kwartet 12 takes nodig. "Blues - fast".

zelfde

Charlie Parker Quartet: Blues - fast (Charlie Parker)
A/3 - 2:45 - idem

't Zal 'm wel in dat eindje gezeten hebben, omdat het niet traditioneel was. 12e take van "Blues - fast", maart en/of april 1950 voor Norgren in New York City gespeeld door Charlie Parker-altsaxofoon, Hank Jones-piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Volgende keer de 6 juni-session met Dizzy Gillespie en Thelonious Monk. Let u even op: die volgende keer is op vrijdag 13 juni, 's avonds om 11 uur. Want volgende week is er geen jazz vanwege het Holland Festival, de hele maand juni begint NOS Jazz om 11 uur: 13, 20 en 27 juni. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 327, MdR.

Idaardoor

0 0 0 0 0

NA 148887

33:37

opn. 22.05.86